

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

A6-0042/2008

20.2.2008

SPRAWOZDANIE

w sprawie realizacji 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju
(2007/2138(INI))

Komisja Rozwoju

Sprawozdawca: Marie-Arlette Carlotti

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	12
OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH	17
OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ	20
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	23

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie realizacji 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (2007/2138(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną dnia 23 czerwca 2000 roku¹ (umowa z Kotonu),
  - uwzględniając umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranych w Radzie², w sprawie finansowania pomocy wspólnotowej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2008–2013 zgodnie ze zmienioną umową o partnerstwie AKP-WE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu WE,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2007 z dnia 14 maja 2007 r. w sprawie realizacji 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju na mocy umowy o partnerstwie AKP-WE³,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Budżetowej (A6-0042/2008),
- A. mając na uwadze, że realizacja 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) ma związek z zakończeniem procesu ratyfikacji (przez wszystkie kraje członkowskie UE oraz dwie trzecie państw członkowskich grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) najpóźniej do dnia 30 listopada 2007 r. , aby wejść w życie w dniu 1 stycznia 2008 r. (art. 93 ust. 3 umowy z Kotonu),
- B. mając na uwadze, że „klauzula wygaśnięcia” już nie pozwala na wykorzystanie środków z poprzednich EFR,
- C. mając na uwadze zaangażowanie Komisji na rzecz wykorzystania całości środków 9. EFR do 31 grudnia 2007 r.,
- D. mając na uwadze, że EFR nadal jest wyłączony z budżetu UE, pomimo wniosków Parlamentu Europejskiego o umieszczenie go w budżecie,
- E. mając na uwadze, że brak formalnej kontroli Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych nad EFR, ponieważ nie jest on zapisany do budżetu UE, jest, w kategoriach

---

¹ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3. Umowa zmieniona umową podpisaną w dniu 25 czerwca 2005 r. (Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s.27).

² Dz.U. L 247 z 9.9.2006, s. 32.

³ Dz.U. L 152 z 13.6.2007, s. 1.

demokracji, demokratycznym deficytem,

- F. mając na uwadze przeprowadzoną przez Komisję w 64 krajach AKP analizę włączania podmiotów niepaństwowych do programowania 10. EFR, która pokazuje, że we wszystkich przypadkach zostały przekazane informacje, natomiast prawdziwy udział zaobserwowano jedynie w połowie badanych krajów,
- G. mając na uwadze uruchomienie nowego partnerstwa strategicznego Afryka-Unia Europejska oraz planu działania na lata 2008-2010, opartych na „zasadach jedności Afryki, wzajemnej zależności Afryki i Europy, wspólnej odpowiedzialności, poszanowaniu praw człowieka i zasad demokracji i państwa prawa, a także na prawie do rozwoju” podczas szczytu UE-Afryka w Lizbonie (8-9 grudnia 2007 r.) oraz mając na uwadze przyjęcie przy tej okazji wspólnego oświadczenia Parlamentu Europejskiego i Parlamentu Panafrykańskiego wzywającego do umocnienia roli parlamentów w nowej strategii,
- H. mając na uwadze zobowiązania polityczne UE i państw członkowskich w dziedzinie pomocy na rzecz rozwoju - zwłaszcza dla Afryki - oraz skuteczności tej pomocy,
- I. mając na uwadze zobowiązanie UE do zwiększenia pomocy dla handlu do wysokości 2 000 000 000 EUR rocznie do 2010 r. (1 000 000 000 EUR od Komisji, 1 000 000 000 EUR od państw członkowskich),
- J. mając na uwadze orientacyjny podział środków 10. EFR, tzn. przeznaczenie ok. 30 % na ogólną pomoc budżetową, 30 % na infrastrukturę, 15 % na zarządzanie (w tym pokój i bezpieczeństwo), 8 % na rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich, 8 % na sektory socjalne i spójności społecznej, a pozostałych na rozwój gospodarczy, pomoc instytucjonalną i ochronę środowiska,
- K. mając na uwadze, że udział środków z 10. EFR przeznaczonych na sektory zdrowia i podstawowego wykształcenia jest nieco mniejszy niż w 9. EFR,

Wyzwania i cele 10. EFR

1. podkreśla znaczenie wyzwania, jakim jest realizacja EFR w okresie 2008-2013, zwłaszcza w obliczu politycznych zobowiązań UE i państw członkowskich w dziedzinie pomocy na rzecz rozwoju, trwającej ewolucji w kierunku odnowionego partnerstwa między Europą i Afryką oraz wkładu UE w realizację milenijnych celów rozwoju (MCR) w roku 2015;
2. w pełni popiera główny cel współpracy wyznaczony w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 617/2007, którym jest „likwidacja ubóstwa w krajach i regionach partnerskich w kontekście trwałego rozwoju, w tym realizacja milenijnych celów rozwoju”; przywiązuje najwyższą wagę do tego, aby priorytetowe cele znalazły wymierne przełożenie na ogół narzędzi i procedur realizacji przewidzianych przez przedmiotowe rozporządzenie oraz ubolewa, że przepisy dotyczące krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych przedstawiają zawężoną interpretację tych celów,

3. żąda, aby realizacja EFR została także uwzględniona w ramach międzynarodowych zobowiązań UE, o których mowa w art. 177 ust. 3 traktatu WE;
4. nalega, aby realizacja EFR odbyła się zgodnie z zaleceniami Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP) w zakresie wykorzystania oficjalnej pomocy rozwojowej, oraz aby zostały wykluczone z programowania co najmniej wszystkie akcje niespełniające kryteriów stosowanych do oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA), określonych przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (DAC); zwraca się w związku z tym o zmianę art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 617/2007.
5. z zadowoleniem przyjmuje troskę o uproszczenie i harmonizację, która przewodziła opracowaniu nowego rozporządzenia (WE) nr 617/2007; uważa, że troska o dostosowanie do instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju¹ (DCI) powinna przyczyniać się do umocnienia roli Parlamentu w nadzorze i kontroli realizacji EFR;
6. jest przychylny włączeniu Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) do budżetu UE w celu zwiększenia spójności, przejrzystości i skuteczności współpracy na rzecz rozwoju oraz zagwarantowania demokratycznej kontroli; podkreśla, że włączenie EFR do budżetu stanowi także właściwą odpowiedź na nieustające problemy związane z opieszałym i powolnym międzyrządowym procesem ratyfikacji; zwraca się do Rady o uwzględnienie EFR w budżecie w ramach przeglądu śródkresowego perspektywy finansowej w 2009 r.,
7. wyraża zadowolenie z przewidzianego w traktacie lizbońskim zniesienia ust. 3 art. 179 traktatu WE, który wykluczał EFR z zakresu tego traktatu, i z otwarcia w ten sposób drogi do włączenia EFR do budżetu UE;
8. przypomina o swoim przywiązaniu do spójności obszarów polityki związanych z rozwojem oraz o europejskich zobowiązaniach mających na celu zagwarantowanie, że cele polityki rozwoju nie będą w sprzeczności z innymi obszarami polityki UE mającymi wpływ na tę politykę (handel, środowisko, bezpieczeństwo, rolnictwo itp.);
9. zwraca się do Komisji o zwrócenie większej uwagi na odpływ wykwalifikowanej siły roboczej z krajów AKP do UE oraz o zaproponowanie odpowiednich środków na rzecz ułatwienia utrzymania w kraju lub powrotu do niego;
10. przypomina swoje przywiązanie do zasad odpowiedzialności krajowej i udziału, które stanowią trzon umowy z Kotonu oraz europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju²;

---

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiający instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41).

² Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus Europejski” - konsensus europejski w sprawie rozwoju (Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1).

Harmonogram

11. wzywa państwa członkowskie oraz kraje AKP, które jeszcze tego nie uczyniły, do ratyfikacji umowy wewnętrznej oraz zmienionej umowy z Kotonu w celu możliwie jak najszybszego rozpoczęcia realizacji 10. EFR;
12. odnotowuje zobowiązanie Komisji, aby całość środków finansowych z 9. EFR została przydzielona przed upływem ostatecznego terminu w dniu 31 grudnia 2007 r.; zwraca się do Komisji o podjęcie wszelkich właściwych kroków, aby żadne przyznane środki nie zostały utracone na mocy „klauzuli wygaśnięcia” i aby zagwarantować ciągłość finansowania;
13. podkreśla, że napięty harmonogram nie pozwolił w pełni włączyć społeczeństwa obywatelskiego oraz parlamentów krajowych do programowania i nalega, aby zaradzono tym niedociągnięciom procedury konsultacji na etapie realizacji;

Dokumenty strategiczne i priorytetowe dziedziny działania

14. podkreśla, że aby osiągnąć cele wyznaczone w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 617/2007, w programowaniu powinno się nadać priorytet działaniom ukierunkowanym na zmniejszanie ubóstwa ze szczególnym podkreśleniem obszarów związanych z MCR, takich jak sektory społeczne, w szczególności zdrowie publiczne i edukacja na poziomie podstawowym; podkreśla, że zobowiązanie zaciągnięte w ramach instrumentu współpracy na rzecz rozwoju, aby przeznaczać 20 % funduszy na zdrowie i edukację na poziomie podstawowym do 2009 r. powinno mieć zastosowanie do wszystkich wydatków w ramach europejskiej polityki rozwoju, w tym do EFR w celu zachowania spójności;
15. odnotowuje zamiar Komisji, by osiągnąć ten cel poprzez wsparcie budżetowe, lecz wyraża żal, że nie opracowano żadnej ogólnej strategii wraz z państwami korzystającymi z pomocy, aby zaliczyć sektory zdrowia i edukacji do priorytetów wymienionych w krajowych dokumentach strategicznych; wnosi o przeprowadzenie ponownej oceny tej kwestii w ramach przeglądu śródkresowego, aby osiągnąć cel 20 %;
16. podkreśla, że trwałe zmniejszenie ubóstwa można osiągnąć jedynie w kontekście zrównoważonego rozwoju gospodarczego, społecznego oraz w zakresie ochrony środowiska; podkreśla ponadto, że środki podjęte w ramach EFR powinny w związku z tym wpisywać się w proces rozwojowy mający na celu ustanowienie solidnej gospodarki, która chroni środowisko naturalne oraz pozwala wszystkim korzystać z podstawowych usług socjalnych;
17. podkreśla, że nie można nigdy osiągnąć trwałego rozwoju w sytuacjach wojen, konfliktów cywilnych czy niestabilności politycznej; uważa w związku z tym, że priorytet powinno również stanowić budowanie demokracji i wysiłki zmierzające do utrzymania lub wspierania pokoju, państwo prawa, stabilne i demokratyczne instytucje, a także pełne poszanowanie praw człowieka;
18. jest zdania, że krajowe dokumenty strategiczne powinny być przedmiotem demokratycznej kontroli i w związku z tym nie mogą być opracowywane i stosowane bez

przeprowadzenia kontroli parlamentarnej; uważa, że przekazywanie krajowych dokumentów strategicznych Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE wnosi istotny wkład w cel odpowiedzialności zapisany w umowie z Kotonu oraz stanowi pozytywny krok w stronę nadania mocy instytucjonalnej, w ramach procedury komitologii, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE i Parlamentowi Europejskiemu; zwraca się do Komisji o czuwanie nad tym, żeby Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne dysponowało środkami materialnymi umożliwiającymi zakończenie pracy nad krajowymi dokumentami strategicznymi oraz nad tym, żeby jego opinie były przedmiotem sprawozdania Komisji na temat postępów;

19. ubolewa, że rozporządzenie (WE) nr 617/2007 nie przewiduje żadnej wyraźnej procedury udziału ani konsultacji z Parlamentem Europejskim, parlamentami krajowymi, władzami lokalnymi i podmiotami niepaństwowymi w ramach opracowania działań monitorujących i oceniających krajowe dokumenty strategiczne; zwraca się do Rady i Komisji o systematyczne włączanie tych konsultacji do programowania;

Kwestie dotyczące płci

20. ubolewa, że kwestie związane z płcią nie zostały uznane za szczególną dziedzinę działania; wnosi o ponowne rozpatrzenie tej decyzji, wraz z partnerami AKP, w ramach przeglądu śródkresowego z realizacji EFR;
21. zwraca się do Komisji o przestrzeganie zobowiązań w zakresie równości płci zapisanych w dokumentach strategicznych o zasadniczym znaczeniu, takich jak konsensus europejski w sprawie rozwoju, wspólna strategia UE-Afryka oraz, oczywiście, umowa z Kotonu, oraz o zapewnienie w tej sposób, że kwestie dotyczące płci znajdują się wśród politycznych priorytetów partnerstwa AKP-UE, że przywiązuje się do odpowiednią uwagę oraz że otrzymują one adekwatne finansowanie w ramach włączania tematyki płci do polityki (gender mainstreaming) oraz nalega, aby zwiększyć widoczność kwestii dotyczących płci poprzez włączenie do sprawozdania rocznego sporządzanego przez Komisję rozdziału i dokładnych wskaźników celem ułatwienia lepszego monitorowania i lepszej kontroli dokonanych postępów;

Wsparcie budżetowe

22. jest zdania, że wsparcie budżetowe może stanowić skuteczny wkład w likwidację ubóstwa i realizację milenijnych celów rozwoju, zwłaszcza jeśli środki zostaną skupione na sektorach edukacji i zdrowia na poziomie podstawowym; podziela wyrażoną przez Komisję wolę uczynienia ze wsparcia budżetowego dźwigni służącej zwiększeniu części budżetów krajowych przeznaczonej dla tych sektorów;
23. przypomina, że skuteczność i prawomocność wsparcia budżetowego zależy od ścisłego przestrzegania licznych warunków wstępnych, zwłaszcza od większej współpracy pomiędzy darczyńcami, z jednej strony, a z drugiej od przestrzegania reguł demokratycznych, dobrych rządów i systemu zarządzania finansami publicznymi kontrolowanego przez parlament wybrany demokratycznie w państwach korzystających z pomocy; wzywa Komisję do rygorystycznego przestrzegania warunków wstępnych przed rozpoczęciem jakiegokolwiek programu otrzymującego wsparcie budżetowe;

24. wyraża zadowolenie z podjętego przez Komisję zobowiązania do bezpośredniego powiązania wsparcia budżetowego z postępami w realizacji MCR oraz do promowania realizacji MCR poprzez „umowy MCR” przewidujące finansowanie zagwarantowane przez dłuższy okres i przyczyniające się w ten sposób do zwiększenia przewidywalności pomocy;
25. żąda, aby przeprowadzana w oparciu o wiarygodne, przejrzyste i umożliwiające pomiar postępów w dziedzinie MCR ocena wsparcia budżetowego była przedmiotem rocznego sprawozdania przedstawianego Parlamentowi Europejskiemu, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, parlamentom państw członkowskich oraz podmiotom pozarządowym;
26. wnosi o przyznanie specjalnych środków, w ramach wsparcia budżetowego, na wzmocnienie zdolności wszystkich parlamentów AKP odnośnie do monitorowania budżetowego;

Transza motywacyjna

27. przypomina o swoim przywiązaniu do promowania dobrych rządów i popiera zasadę „nagrody za dobre rządy” w ramach dialogu politycznego, o którym mówi art. 8 umowy z Kotonu, z zastrzeżeniem, że kryteria jej przyznawania i sposoby jej realizowania będą jasne i przejrzyste;
28. stwierdza, że określone przez Komisję liczne kryteria przydziału środków w ramach transzy motywacyjnej odzwierciedlają przede wszystkim interesy północy i sprzeciwia się wszelkim działaniom zmierzającym do uzależnienia przyznawania pomocy od kryteriów innych niż jedynie dobre rządy;
29. wyraża zaniepokojenie interpretacją kryteriów związanych ze sprawowaniem rządów w gospodarce i polityce społecznej; sprzeciwia się narzucaniu „ukrytych kryteriów” w dziedzinie gospodarki i polityki społecznej i uważa, że analiza systemów legislacyjnych i polityk publicznych w tej dziedzinie nie mogłaby doprowadzić do wprowadzenia wymagań związanych z liberalizacją i deregulacją; zaleca dodanie do profilów rządów kryteriów związanych z istnieniem i jakością usług publicznych; przypomina, że stanowisko państw i regionów AKP odnośnie do końcowej decyzji o wzięciu udziału lub nie w umowach o partnerstwie gospodarczym nie może stanowić żadnego kryterium;
30. zwraca się do Komisji o wyjaśnienie procesu podejmowania decyzji dotyczących podziału środków z transzy motywacyjnej oraz o przedstawienie propozycji mających na celu zagwarantowanie informowania Parlamentu Europejskiego i podmiotów pozarządowych w tym zakresie;

Integracja regionalna, pomoc na rzecz handlu i umowy o partnerstwie gospodarczym

31. przypomina, że UE zobowiązała się do zwiększenia swojej pomocy na rzecz handlu do wysokości 2 000 000 000 euro rocznie i do przeznaczenia 50 % tej dodatkowej pomocy na rzecz państw AKP, przy czym zwiększenie tej pomocy zostałoby pokryte z

dotychczasowych środków; przywiązuje ogromną wagę do poszanowania zobowiązania UE w odniesieniu do pomocy na rzecz handlu i zwraca się do Komisji i Rady o poinformowanie o aktualnym stanie zobowiązań UE i jej państw członkowskich prowadzących do osiągnięcia tego celu;

32. nalega, aby finansowanie zintegrowanych programów regionalnych odbywało się z taką samą korzyścią dla wszystkich państw i regionów AKP, bez względu na stanowisko państw w sprawie ostatecznej decyzji, czy wziąć udział w umowach o partnerstwie gospodarczym, czy nie; sprzeciwia się wszelkim formom uzależniania przyznawania środków dla zintegrowanych programów regionalnych od udziału w umowach o partnerstwie gospodarczym;
33. ponawia swój wniosek, aby szczególne potrzeby związane z przystosowaniem gospodarek krajów AKP do umów o partnerstwie gospodarczym były pokrywane z funduszy dodatkowych do EFR;

Udział

34. podkreśla, że ocena *a posteriori* udzielania przez Parlament Europejski absolutorium z budżetu EFR stanowi niewystarczającą kontrolę demokratyczną i zwraca się do Rady o przyznanie mu, w oczekiwaniu na włączenie EFR do budżetu UE, roli instytucji zajmującej się całym procesem monitorowania i oceny programowania;
35. ubolewa nad wyjątkowo płynnym i niejednoznacznym sformułowaniem reguł wyznaczających rolę podmiotów w programowaniu pomocy wspólnotowej (patrz art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 617/2007); wnosi o to, by Parlament Europejski, parlamenty krajowe, władze lokalne i reprezentatywne podmioty pozarządowe zostały włączone w proces programowania, monitorowania i kontroli realizacji EFR;
36. zachęca parlamenty krajowe państw UE i AKP do przeprowadzania ścisłej kontroli parlamentarnej nad organami wykonawczymi pod względem programowania EFR; zwraca się do Komisji o upewnienie się, że czynnie przeprowadzane są konsultacje z parlamentami krajowymi na wszystkich etapach opracowywania i nadzoru dokumentów strategicznych;
37. potwierdza swoje wsparcie dla wniosku Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego, sformułowanego podczas jego 9. sesji w kwietniu 2005 r., o przeznaczanie odpowiedniej części środków z EFR na kształcenie i szkolenie polityczne parlamentarzystów i decydentów politycznych, ekonomicznych i społecznych w interesie trwałego umacniania właściwego zarządzania, państwa prawa, struktur demokratycznych i interakcji między rządem i opozycją w pluralistycznych demokracjach bazujących na wolnych wyborach;

Monitorowanie i ocena wyników

38. wnosi o to, by w 2010 r. zasięgnięto opinii Parlamentu Europejskiego, parlamentów krajowych i podmiotów pozarządowych w sprawie śródkresowego przeglądu realizacji EFR oraz o poinformowanie Parlamentu Europejskiego o wynikach przeglądu śródkresowego instrumentu inwestycyjnego;

39. odnotowuje z zadowoleniem opracowanie przez Komisję rocznego sprawozdania na temat realizacji pomocy dostarczonej w ramach EFR, które zostało przekazane Parlamentowi Europejskiemu; wykaże się jak największą uwagą w trakcie przeprowadzania przeglądu tego sprawozdania rocznego w odniesieniu do wpływu pomocy na likwidację ubóstwa oraz jej wkładu w realizację milenijnych celów rozwoju; wnosi, by Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne, parlamenty krajowe oraz podmioty pozarządowe były również adresatami tego sprawozdania rocznego;
40. wyraża zadowolenie z wyrażonego przez Komisję i EBI zamiaru regularnego oceniania wyników ze szczególnym uwzględnieniem postępów w realizacji MCR oraz przyłączenia „wszystkich zainteresowanych podmiotów, w tym niepaństwowych, do fazy oceny pomocy dostarczanej przez Wspólnotę”, co naturalnie zakłada udział Parlamentu Europejskiego, parlamentów krajowych i Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE; zwraca się do Komisji o wyjaśnienie, w jaki sposób i z jaką częstotliwością oceny te będą przeprowadzane;
41. podkreśla, że w sytuacji kryzysu lub konfliktu doświadczenie i przeprowadzona przez parlamentarzystów i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego ocena okazują się być tym bardziej niezbędne, i zwraca się do Komisji o przewidzenie zasięgania ich opinii przed przyjęciem środków specjalnych, o których mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 617/2007;

Skuteczność pomocy

42. z zadowoleniem odnotowuje odwołanie się do deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy na rzecz rozwoju i nalega, aby programowanie EFR było zgodne z zaleceniami wspomnianej deklaracji; podkreśla jednakże, że budowanie zrównoważonego partnerstwa na zasadzie równości między UE i AKP nie może spoczywać wyłącznie na harmonizacji i dostosowywaniu darczyńców, ale musi promować przede wszystkim wzajemne zobowiązania i zależność, zwłaszcza w dziedzinie zarządzania;
43. zachęca Komisję do przełożenia na fakty swojego zamiaru monitorowania z bliska postępów w tej dziedzinie i do przygotowania specjalnego sprawozdania w ramach przygotowań do szczytu w Akrze we wrześniu 2008 r.; wnosi o to, by ocena skuteczności stała się przedmiotem sprawozdania okresowego przedkładanego Parlamentowi Europejskiemu;
44. przyznaje, że wysiłki czynione przez Komisję w celu przyspieszenia wypłat pozwoliły na znaczącą poprawę stopnia wykonania EFR; podkreśla jednakże, że w tej dziedzinie potrzebne są kolejne postępy i wzywa państwa członkowskie do aktywnego przyczynienia się do nich; zwraca się do Komisji o opracowanie dla Parlamentu Europejskiego i Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego kwartalnego wyciągu wypłat środków;
45. w pełni podziela wyrażoną wolę umocnienia przewidywalności pomocy w ramach realizacji EFR;

Instrument na rzecz pokoju w Afryce

46. zdecydowanie popiera wprowadzenie instrumentu na rzecz pokoju w Afryce i wniosł, aby zasady gospodarowania tym instrumentem odzwierciedlały umocnienie partnerstwa politycznego między UE i UA, zgodnie z kierunkami nowej wspólnej strategii UE-Afryka;
47. podkreśla, że instrument na rzecz pokoju w Afryce powinien być traktowany jako wchodzący w zakres wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), i że nie należy on do polityki rozwoju zgodnie z kryteriami Komitetu Pomocy Rozwojowej; wyraża w związku z tym ubolewanie z powodu podjętej przez Radę w dniu 11 kwietnia 2006 r. decyzji o finansowaniu instrumentu na rzecz pokoju w Afryce przez EFR;
48. zwraca się do Komisji i Rady, by przewidziały finansowanie alternatywne, najpóźniej do czasu wydania oceny, która w 2010 r. będzie stanowiła ponowny przegląd procedury finansowania instrumentu na rzecz pokoju w Afryce; wnosi o przeprowadzenie konsultacji z jego udziałem w ramach tej oceny;
49. wnosi o zasięgnięcie opinii Parlamentu Europejskiego i Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego na temat programu działania na lata 2008-2010 oraz na temat opracowanego przez Komisję sprawozdania rocznego z działalności dotyczącego wykorzystania środków;

Współfinansowanie i spójność z innymi instrumentami

50. popiera stworzoną przez programowanie 10. EFR możliwość współfinansowania projektów na rzecz rozwoju wraz z państwami członkowskimi lub innymi darczyńcami;
  51. zaleca, by otworzyć tę możliwość także dla innych instrumentów finansowych UE i ponawia swój wniosek o utworzenie nowej panafrkańskiej puli środków finansowych, możliwej do zaprogramowania i przewidzenia, zasilanej przez EFR, instrumenty tematyczne ICD oraz instrument europejskiej polityki sąsiedztwa w celu finansowania i wspierania realizacji nowej wspólnej strategii UE-Afryka;
  52. wyraża życzenie, by wspólne programy AKP-UE zostały ustanowione na zasadach współfinansowania, co pozwoli znaleźć wspólne rozwiązania dla wielkich wyzwań światowych, takich jak dostęp do światowych dóbr publicznych czy też zmiany klimatyczne, wnosząc w ten sposób wkład w zacieśnienie partnerstwa politycznego w ramach umowy z Kotonu;
- o
- o   o
53. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

UZASADNIENIE

Nowa procedura

Aż do 9. EFR procedura opierała się na trzech instrumentach (umowa z Kotonu, protokół finansowy, umowa wewnętrzna), które musiały być ratyfikowane przez wszystkie państwa członkowskie UE oraz 2/3 państw AKP (ma to zastosowanie tylko do dwóch pierwszych dokumentów). Stąd też proces ten był niezwykle długi (dla 9. EFR procedura trwała 2 lata i 10 miesięcy). W międzyczasie można było uciec się do środków niewykorzystanych w ramach poprzedniego EFR.

W odniesieniu do 10. EFR umowa wewnętrzna (podpisana w dniu 17 lipca 2006 r.) została ograniczona do najprostszej formy w celu przyspieszenia procesu ratyfikacji. Główne reguły programowania stały się przedmiotem zainteresowania nowego rozporządzenia wykonawczego przyjętego przez Radę w dniu 14 maja 2007 r., które jest właśnie rozpatrywane przez PE.

W trosce o harmonizację procedur wniosek w sprawie rozporządzenia był wzorowany na instrumencie współpracy na rzecz rozwoju. To pozytywna zmiana, ponieważ łączy on elementy wynegocjowane przez PE w ramach procedury współdecyzji. Jest to również krok w stronę włączenia do budżetu EFR, czego życzyłyby sobie Parlament.

Nadrzędne wyzwanie w europejskiej agendzie na rzecz rozwoju

Na płaszczyźnie ilościowej: ponieważ sprawa dotyczy decyzji o wykorzystaniu istotnej części pomocy na rzecz rozwoju UE planowanej na okres 2008-2013 i przeznaczonej dla jednych z najbiedniejszych państw świata.

Na płaszczyźnie jakościowej: rozporządzenie to wpisuje się w kontekst międzynarodowej i europejskiej mobilizacji w dziedzinie solidarności międzynarodowej, w szczególności na rzecz krajów najsłabiej rozwiniętych (LDC), z których większość to państwa AKP. Okres realizacji 10. EFR pokrywa się w części z ważnymi momentami światowej i europejskiej agendy na rzecz rozwoju:

- zobowiązania UE i państw członkowskich w kwestii pomocy publicznej na rzecz rozwoju,
- realizacja milenijnych celów rozwoju do 2015 r.,
- nowa strategia UE-Afryka,
- mobilizacja w kwestii skuteczności pomocy, wraz ze szczytem w Akrze na temat monitorowania deklaracji paryskiej planowanym na 2008 r.,
- realizacja umowy o partnerstwie gospodarczym,
- przegląd perspektyw finansowych na 2010 r., w których należy postawić kwestię włączenia EFR do budżetu.

Harmonogram

Proces ratyfikacji powinien zakończyć się do dnia 31 grudnia 2007 r. Termin ten jest niezwykle istotny, gdyż środki niewykorzystane w ramach 9. EFR nie będą już mogły zostać przeniesione. Komisja zobowiązała się do wykorzystania całości środków z 9. EFR przed upływem tego terminu. Niemniej kwestia długotrwałości międzyrządowego procesu

ratyfikacji pozostaje nadal otwarta.

Głównym zmartwieniem PE powinno być zadbanie, aby fundusze z 9. EFR nie przepadły na skutek „klauzuli wygaśnięcia”.

Należy również wyrazić ubolewanie nad niewystarczającym udziałem podmiotów, zwłaszcza parlamentów krajowych i Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, spowodowanym napiętym harmonogramem.

Udział

Gdy już uda nam się zaradzić niedociągnięciom procesu programowania, należy upewnić się, że nowe rozwiązania zostaną włączone w fazie realizacji 10. EFR zgodnie z zasadami krajowej odpowiedzialności i udziału, które powinny charakteryzować politykę rozwoju UE. Włączenie EFR do budżetu pozwoli w dużej mierze odpowiedzieć na istniejące obecnie problemy. Do tego jednak czasu należy poczynić znaczne postępy w tej dziedzinie. Tymczasem przepisy odnoszące się do udziału pozostają niedoskonałe lub bardzo płynne. Dlatego też w niniejszym sprawozdaniu skupiono się na wzmożeniu udziału na wszystkich szczeblach procedury: dokumenty strategiczne, kwestia skuteczności pomocy i ocena wyników.

Krajowe i regionalne dokumenty strategiczne

Dokumenty strategiczne są ważnymi instrumentami realizacji EFR. W niniejszym sprawozdaniu podkreśla się więc dwa wymogi:

- odnośnie do nadrzędności sektorów społecznych, w szczególności zdrowia i edukacji na poziomie podstawowym,
- odnośnie do kontroli demokratycznej.

Jeśli chodzi o te dwa punkty, przepisy przewidziane w rozporządzeniu oraz informacje dostępne na tym etapie wiedzy dotyczące treści dokumentów strategicznych wskazują na ich liczne niedociągnięcia. Oczywiście przekazywanie przedmiotowych dokumentów celem informacji do Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego stanowi krok w dobrym kierunku. Niemniej należy poczynić znaczące postępy, aby zagwarantować udział i kontrolę PE, parlamentom krajowym i podmiotom pozarządowym na etapie opracowywania, realizacji i oceny dokumentów strategicznych.

Priorytetowe dziedziny działania

Musimy upewnić się, czy przepisy zawarte w tym projekcie rozporządzenia są rzeczywiście zgodne z celem wyznaczonym w jego art. 1: „*likwidacja ubóstwa*” oraz „*realizacja milenijnych celów rozwoju*”.

Cel wpisany do budżetu UE od 2001 r., który wskazuje, iż 20 % pomocy powinno być przeznaczony na podstawową opiekę zdrowotną i edukację, powinien również mieć zastosowanie do EFR.

Jeszcze jednak daleka droga przed nami, jako że 10. EFR przewiduje jedynie 6,1 % bezpośredniego wsparcia dla tych dwóch sektorów (3,3 % na zdrowie i 2,8 % na edukację, do których należy również dodać 1,6 % na spójność społeczną). Komisja uważa, że cel 20 % zostanie osiągnięty za sprawą wsparcia budżetowego. Jednak to nie wystarczy. Priorytetowe znaczenie zdrowia i edukacji musi zostać wyraźnie określone poprzez kluczowe sektory, których dotyczą dokumenty strategiczne.

Kwestia płci

Wszystkie organizacje i instytucje międzynarodowe pracujące nad kwestiami rozwoju podkreślają stosowność projektów na rzecz rozwoju włączających w swój zakres kobiety lub też skierowanych w sposób szczególny do kobiet.

Niniejsze sprawozdanie stanowi kolejne potwierdzenie woli, aby kwestie związane z płcią znalazły się wśród priorytetów polityki współpracy UE. W tym względzie możemy wyrazić ubolewanie, że przedmiot ten nie stanowi dziedziny działania jako taki w ramach 10. EFR. Brak dokładnej oceny wyników w dziedzinie płci sprawia, że *mainstreaming* nie pozwala na zagwarantowanie ani skuteczności, ani widoczności działania UE w tej materii.

Skuteczność pomocy, przejrzystość, monitorowanie i ocena wyników

Przedmiotowe rozporządzenie zawiera pewne pozytywne innowacje w odniesieniu do monitorowania i oceny skuteczności pomocy. W ostatnich latach wprowadzono także znaczne ulepszenia dotyczące przyspieszenia wypłat, nawet jeśli wciąż potrzebne są postępy w tej dziedzinie, w tym w kilku państwach członkowskich. Skuteczność pomocy musi jednak stanowić przedmiot kontroli i oceny przeprowadzanej przez PE, Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne i podmioty pozarządowe.

Co się tyczy monitorowania i oceny wyników realizacji 10. EFR, rozporządzenie przewiduje również pozytywne zmiany, jak np. opracowanie rocznego sprawozdania przekazywanego PE. Komisja wyraziła także zamiar regularnego oceniania wyników, skupiając swą uwagę na dokonanych postępach w realizacji milenijnych celów rozwoju i włączając w to „*odpowiednie zainteresowane strony*”. Konieczne są jednak wyjaśnienia odnośnie do charakteru uprawnień PE w stosunku do sprawozdania rocznego i tożsamości wymienionych podmiotów.

Podniesienie zdolności

Parlamenty krajowe muszą stanowić istotne instrumenty w opracowywaniu, realizacji i kontroli wyników programowania. Aby wypełnić to zadanie, muszą uzyskać wsparcie, zarówno materialne jak i potrzebne do przeszkolenia parlamentarzystów. Niniejsze sprawozdanie przewiduje dwa rodzaje wsparcia:

- środki finansowe na rzecz podniesienia zdolności parlamentów,
- szczególne wsparcie na rzecz monitorowania budżetowego finansowane ze środków pochodzących ze wsparcia budżetowego.

Podmioty pozarządowe powinny również korzystać z tego podniesienia zdolności.

Wsparcie budżetowe

Przewidywane jest konsekwentne zwiększanie wsparcia budżetowego. Może ono stanowić właściwą i skuteczną dźwignię dla polityki rozwoju UE, w ramach jej udziału w realizacji milenijnych celów rozwoju.

Nie może jednak spełniać swoich celów, jeśli nie zostaną spełnione określone warunki wstępne:

- wzmożona koordynacja ze strony darczyńcy,
- dobre rządy, demokracja, poszanowanie podstawowych swobód i system zarządzania

finansami publicznymi kontrolowany przez demokratycznie wybrany parlament ze strony państwa korzystającego z pomocy.

Ani wsparcie budżetowe, ani transza motywacyjna nie mogą być wykorzystywane w celu wprowadzenia nowych uwarunkowań lub też stanowić środka wzmożonej ingerencji darczyńców w budżet i polityki krajowe oraz ograniczać przestrzeń polityczną państw AKP. Ścisła kontrola tego instrumentu jest więc niezbędna w celu zagwarantowania:

- że na pewno spełnione zostaną warunki wstępne i w ten sposób uniknie się odstępstw, które podkreślił PE w ostatnim sprawozdaniu z udzielenia absolutorium EFR,
- że pomoc ta rzeczywiście przyczynia się do realizacji milenijnych celów rozwoju,
- że włączenie parlamentów krajowych oraz społeczeństwa obywatelskiego zostanie skutecznie przeprowadzone.

Transza motywacyjna

To nowość tego 10. EFR, z którego część środków zostanie przyznana pod warunkiem promowania „dobrych rządów”. Jeśli chodzi o zasadę, możemy poprzeć ideę „nagrody” za dobre rządy, które służą wzmocnieniu dialogu politycznego pomiędzy UE i partnerami AKP w duchu art. 8 umowy z Kotonu. Wokoło tego narzędzia pojawiło się jednak wiele wątpliwości:

1 – Proces decyzyjny jest niejasny.

2 – Nie ma w nim mowy o żadnej kontroli ani też informowaniu PE, parlamentów krajowych, podmiotów pozarządowych i Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego. Możliwe jest jedynie monitorowanie *a posteriori* na podstawie „planów rządzenia” opublikowanych jako załącznik do dokumentów strategicznych.

3 – Niektóre kryteria „profilów rządów” lub też ich interpretacja są dyskusyjne. Komisja dołączyła do listy kryteria, które nie odnoszą się bezpośrednio do dobrych rządów lub też które odzwierciedlają przede wszystkim interesy północy, tj.: liberalizacja rynków, walka z terroryzmem, zobowiązania dotyczące broni masowego rażenia, realizacja obowiązku readmisji emigrantów itp.

Jedynie kontrola o charakterze zewnętrznym w stosunku do Komisji (PE, parlamenty krajowe, Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne, podmioty pozarządowe) dotycząca procedur i warunków wypłaty transzy motywacyjnej pozwoli na rozwianie wszelkich wątpliwości. Należy ją wyraźnie przewidzieć w ramach realizacji EFR.

Współfinansowanie i spójność z innymi instrumentami

Następna nowość tego rozporządzenia to możliwość współfinansowania projektów na rzecz rozwoju wraz z państwami członkowskimi lub innymi darczyńcami. Jest to pozytywna zmiana, która stanowi odpowiedź na oczekiwania instytucji i organizacji pozarządowych zajmujących się rozwojem.

W niniejszym sprawozdaniu podkreśla się, że systemy współfinansowania muszą stanowić dźwignię mającą na celu wzmocnienie partnerstwa politycznego między UE a państwami AKP, zgodnie z kierunkami nowej strategii UE-Afryka. Zaleca się rozszerzenie procedury współfinansowania na inne instrumenty finansowe UE w celu stworzenia „panafrykańskiego funduszu na rzecz rozwoju” finansowanego wspólnie z EFR i instrumentu sąsiedztwa.

Integracja regionalna, pomoc na rzecz handlu i umowy o partnerstwie gospodarczym

Unia Europejska zobowiązała się pod koniec roku 2005 do zwiększenia swojej pomocy na rzecz handlu do kwoty w wysokości 2 miliardów euro rocznie do roku 2010 (1 miliard ze od Komisji i 1 miliard od państw członkowskich). Rada zobowiązała się przeznaczyć 50 % tej dodatkowej pomocy na państwa AKP. Należy wypełnić to zobowiązanie.

Ponadto pozostaje otwarta kwestia wykorzystania środków przeznaczonych na zintegrowane programy regionalne w ramach wdrażania 10. EFR. Komisja znacznie podwyższyła pulę środków w celu stawienia czoła rosnącym potrzebom w tej dziedzinie, ale także aby finansować działania dostosowujące gospodarki państw AKP w związku z podpisaniem umowy o partnerstwie gospodarczym.

W tej kwestii, w sprawozdaniu położono nacisk na dwa bardzo ważne żądania PE:

1 – Finansowanie umów o partnerstwie gospodarczym musi mieć charakter dodatkowy w stosunku do środków pochodzących z EFR.

2 – Konieczne są wyjaśnienia odnośnie do podziału środków dla zintegrowanych programów regionalnych między regiony a państwa AKP, w celu zagwarantowania między innymi, że żadna forma uwarunkowania związana z udziałem lub nie w umowach o partnerstwie gospodarczym nie zostanie wprowadzona jak to podkreślono w *deklaracji z Kigali* przyjętej przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne.

Instrument na rzecz pokoju w Afryce

PE, zapewniając wsparcie polityczne dla ustanowienia tego instrumentu, powinien także postawić pytanie odnośnie do jego finansowania. Przewidziano, że instrument ten, który stanowi część wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, będzie finansowany ze środków EFR przewidzianych na okres 2008-2010. Decyzja ta jest nie do przyjęcia. Jest to kolejny przykład, w jaki sposób przesuwają się na inne cele środki początkowo przeznaczone na politykę na rzecz rozwoju UE. Sprawozdawca wnosi o ponowne rozpatrzenie tej procedury po przeprowadzeniu przeglądu finansowania tego instrumentu w 2010 r.

28.11.2007

OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH

dla Komisji Rozwoju

w sprawie realizacji 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju
(2007/2138(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Angelika Beer

WSKAZÓWKI

Komisja Spraw Zagranicznych zwraca się do Komisji Rozwoju, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. uwzględniając sprawę C-91/05 wniesioną do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w dniu 21 lutego 2005 r. przez Komisję przeciwko Radzie, dotyczącą działania WPZiB w zakresie ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w ramach Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS),
- B. uwzględniając fakt, że orzeczenie, które wyda w tej sprawie Sąd, może stać się przełomowe dla rozstrzygnięcia trwającego od dłuższego czasu sporu pomiędzy Radą i Komisją o uprawnienia w nakładających się na siebie dziedzinach rozwoju i działań w ramach WPBiO,
  1. odnotowuje opinię rzecznika generalnego wydaną w sprawie C-91/05 z dnia 19 września 2007 r., zgodnie z którą - przeciwie do stanowiska Rady - zwalczanie rozprzestrzeniania broni strzeleckiej i lekkiej nie wchodzi w zakres wspólnotowej polityki współpracy na rzecz rozwoju, w szczególności na mocy art. 11 ust. 3 umowy z Kotonu;
  2. wzywa Radę i Komisję, aby przewidziały w ramach 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju projekty dotyczące broni strzeleckiej i lekkiej oraz rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji, w przypadku gdy wynik sprawy C-91/05 pozwoli na takie działania;
  3. zwraca uwagę na fakt, że instrument na rzecz pokoju w Afryce stanowi inny przypadek, w którym „rozwój” ma być nadrzędnym celem tej, obejmującej 250 mln EUR, puli środków finansowych; wzywa w związku z tym o rozważenie różnych źródeł finansowania instrumentu na rzecz pokoju w Afryce w przyszłości, takich jak na przykład instrument na

rzecz stabilności;

4. z uwagi na kontrowersyjny charakter sprawy, wzywa Radę i Komisję do włączenia Parlamentu Europejskiego do debaty w sprawie przyszłych operacji wspierania pokoju finansowanych z instrumentu na rzecz pokoju w Afryce oraz do przekazania Parlamentowi, jak tylko będzie to możliwe, orientacyjnego programu współpracy między państwami AKP, planów działania oraz rocznych sprawozdań z działalności w zakresie wykorzystania środków;
5. proponuje, aby działania w ramach instrumentu na rzecz pokoju w Afryce zostały omówione w ramach posiedzeń w sprawie WPZiB z przewodnictwem Rady;
6. ubolewa nad faktem, że wbrew decyzji, zawartej w wewnętrznym porozumieniu pomiędzy przedstawicielami rządów państw członkowskich, o jak najszerzej harmonizacji wspólnotowych procedur i procedur EFR, harmonizacja ta jest przeprowadzana jedynie w ograniczonym stopniu; podkreśla w szczególności, przyjmując z zadowoleniem fakt otrzymywania dla informacji krajowych i regionalnych sprawozdań z oceny, że chciałby również uzyskiwać informacje dotyczące procesu przygotowywania strategicznych dokumentów, ich realizacji oraz śródkresowego przeglądu.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	27.11.2007
Wynik głosowania końcowego	+ : 33 - : 1 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Christopher Beazley, Elmar Brok, Véronique De Keyser, Hanna Foltyn-Kubicka, Bronisław Geremek, Ana Maria Gomes, Anna Ibrisagic, Metin Kazak, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Francisco José Millán Mon, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Cem Özdemir, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Samuli Pohjamo, Bernd Posselt, Michel Rocard, Libor Rouček, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Jan Marinus Wiersma, Josef Zieleniec
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Alexandra Dobolyi, Kinga Gál, Jaromír Kohlíček, Aloyzas Sakalas, Luis Yañez-Barnuevo García
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	

7.2.2008

OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ

dla Komisji Rozwoju

w sprawie realizacji 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju
(2007/2138(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Reimer Böge

WSKAZÓWKI

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Rozwoju, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie następujących wskazówek:

Początkowo Komisja Budżetowa poparła włączenie EFR do budżetu ogólnego w oparciu o zasadę jednolitości budżetowej oraz ze względu na przejrzystość, odpowiedzialność i skuteczność realizacji. Aktualna fragmentaryzacja dostępnych środków finansowych na działania zewnętrzne Unii sprawia, że staje się to trudniejsze.

W celu promowania skutecznego wdrożenia środków finansowych komisja podkreślała również, że poprzez wpisanie do budżetu można przezwyciężyć niezadowalającą sytuację wynikającą ze współistnienia różnych rozporządzeń finansowych oraz różnych przepisów wykonawczych.

Mimo to zarówno komisja, jak i Parlament jako całość, zwracali uwagę, że wpisanie do budżetu nie powinno narażać finansowo na szwank innych obszarów polityki i dlatego należy je rozpatrywać w kontekście ram finansowych, które powinny zostać dostosowane w taki sposób, by wprowadzić odpowiednie dodatkowe środki finansowe do budżetu ogólnego. Biorąc pod uwagę stanowisko Rady, jest za wcześnie, by dokonać realistycznej oceny, kiedy byłoby to możliwe w odniesieniu do EFR.

Korzystając z okazji, chciałbym przypomnieć pomyślną współpracę między naszymi komisjami, jeśli chodzi o połączenie uprawnień legislacyjnych i budżetowych w dążeniu do osiągnięcia celów rozwoju. Wykorzystanie budżetu w strategicznych przypadkach jak ustalanie celów dla Komisji oraz wystarczające zaangażowanie Parlamentu w określenie strategicznych dokumentów okazało się bardzo pożytecznym narzędziem. Z całą pewnością popieramy wysiłki waszej komisji, by uzyskać podobne wytyczne i parlamentarną kontrolę

również w odniesieniu do funduszy EFR.

Także w przypadku EFR w ciągu ostatnich 10 lat Komisja uciekała się do bezpośredniej pomocy budżetowej jako preferowanego mechanizmu realizacji funduszy UE. Komisja Budżetowa zwróciła uwagę, że może okazać się to korzystne, na przykład, jeśli chodzi o „upoważnienie” procesu rozwoju w krajach partnerskich oraz w przypadku koordynacji darczyńców budżetów. Jednakże konsekwentnie zwracaliśmy także uwagę, że instrument ten wymaga zrównoważenia w zależności od tego, czy w odnośnych krajach partnerskich istnieją wystarczająco rozwinięte systemy budżetowe i systemy zarządzania finansowego.

Komisja Budżetowa jest zdania, że powinno to koniecznie stanowić kluczowy warunek programowania 10. EFR, jako że wiele krajów AKP nadal posiada niewydolne systemy budżetowe i zarządzania finansowego. Wierzymy zatem, że w procesie programowania konieczne jest zachowanie wysokiego stopnia zindywidualizowania, aby zapewnić zminimalizowanie zagrożenia oraz uważnego dopasowania odpowiednich mechanizmów realizacji.

Wyrażamy nadzieję, że przy takim podejściu dążenie do realizacji celów Unii w zakresie rozwoju jest możliwe w ramach 10. EFR przy zachowaniu zadowalającego poziomu nadzoru i odpowiedzialności za wydatki UE.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	23.1.2008
Wynik głosowania końcowego	+ : 28 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Reimer Böge, Costas Botopoulos, Simon Busuttil, Daniel Dăianu, Gérard Deprez, Brigitte Douay, Hynek Fajmon, Ingeborg Gräßle, Catherine Guy-Quint, Jutta Haug, Monica Maria Iacob-Ridzi, Anne E. Jensen, Wiesław Stefan Kuc, Janusz Lewandowski, Vladimír Maňka, Jan Mulder, Cătălin-Ioan Nechifor, Gérard Onesta, Margaritis Schinas, Nina Škottová, Theodor Dumitru Stolojan, László Surján, Gary Titley, Kyösti Virrankoski, Ralf Walter
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Thijs Berman, Esther De Lange, Hans-Peter Martin

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	29.1.2008
Wynik głosowania końcowego	+ : 34 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Thijs Berman, Josep Borrell Fontelles, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Corina Crețu, Ryszard Czarnecki, Nirj Deva, Koenraad Dillen, Fernando Fernández Martín, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, Horst Posdorf, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Felekna Uca, Johan Van Hecke, Jan Zahradil
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Gabriela Crețu, Sorin Frunzaverde, Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Catherine Neris, Atanas Paparizov, Anne Van Lancker, Ralf Walter, Renate Weber
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	